

มุมมองสิทธิ

ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

“Pride Month”

เดือนแห่งความภาคภูมิใจของ LGBTQI ทั่วโลก

และสิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศในไทย

ภาพการเดินทางที่สดใสด้วยธงสีรุ้งตามเมืองใหญ่ต่าง ๆ ทั่วโลก หรือ กระแสรณรงค์ตามสื่อสังคมออนไลน์ที่เต็มไปด้วยการติดแฮชแท็ก (#) สนับสนุนสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ เช่น #LoveisLove #Pride ปรากฏให้เห็นตลอดช่วงเดือนมิถุนายน ในโอกาส “Pride Month” หรือ “เดือนแห่งความภาคภูมิใจของชาวหลากหลายทางเพศ”

หลายประเทศทั่วโลกมีการเดินขบวนเฉลิมฉลองเทศกาลไพรด์นี้อย่างคึกคัก เพื่อสนับสนุนสิทธิและเสรีภาพของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศหรือ “LGBTQI” อันได้แก่กลุ่มหญิงรักหญิง (Lesbian) ชายรักชาย (Gay) บุคคลที่รักทั้งสองเพศ (Bisexual) บุคคลข้ามเพศ ซึ่งมีอัตลักษณ์ของเพศวิถีหรือการแสดงออกทางเพศตรงกันข้ามกับอัตลักษณ์ของเพศโดยกำเนิด (Transgender/Transsexual) บุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแบบเลื่อนไหล (Queer) และบุคคลที่มีภาวะเพศกำเนิดทั้ง ๒ เพศ (Intersex)

“Stonewall Inn” จุดกำเนิดของ “Pride Month”

ย้อนไป ๕๐ ปีก่อน ค.ศ. ๑๙๖๙ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ณ จุดกำเนิดของ “Pride Month” กว่าที่กลุ่ม LGBTQI จะได้รับการยอมรับเช่นทุกวันนี้ การรักเพศเดียวกันในช่วงเวลานั้นถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายในสหรัฐอเมริกาและการแต่งกายไม่ตรงกับเพศกำเนิดก็เป็นสิ่งที่สังคมไม่อาจยอมรับได้ แต่กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในยุคนั้น ก็มีพื้นที่ในการเปิดเผยและแสดงความเป็นตัวของตัวเองพื้นที่เล็กๆ ในบาร์แห่งหนึ่งกลางกรุงนิวยอร์กที่ชื่อว่า “Stonewall Inn” แม้จะมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมหากตำรวจเข้าตรวจค้นก็ตาม

เช้ามีดของวันที่ ๒๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๙ (พ.ศ. ๒๕๑๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจนิวยอร์กได้เข้าตรวจบาร์ “Stonewall Inn” ตามปกติ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในเช้ามีดวันนั้นคือ กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในบาร์ซึ่งแต่งกายไม่ตรงกับเพศกำเนิดได้ขัดขืนการจับกุมของเจ้าหน้าที่ จนเกิดเป็นเหตุจลาจลที่ขยายวงกว้างออกมาบนถนนบริเวณหน้าบาร์ คำว่า “Gay Power!” ถูกส่งเสียงตะโกนกึกก้องในเช้ามีดวันนั้น

แม้เหตุการณ์ในวันนั้นจะยุติลง แต่คืนต่อมาจำนวนผู้ชุมนุมที่ออกมาร่วมต่อสู้เพื่อสิทธิและเสรีภาพทางเพศก็เพิ่มมากขึ้นหลายพันคนและกลายเป็นเหตุการณ์จลาจลครั้งสำคัญที่ส่งเสียงเรื่องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศไปยังคนทั่วโลก

เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์จลาจลในวันนั้น ปีต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ได้มีการเดินขบวนเรียกร้องสิทธิสำหรับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นครั้งแรกที่กรุงนิวยอร์ก และเมืองต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา อาทิ ลอสแอนเจลิส ซานฟรานซิสโก และชิคาโก โดยในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ประธานาธิบดีบิล คลินตัน ได้ประกาศให้เดือนมิถุนายนเป็น “เดือนแห่งความภูมิใจของชาวเกย์และเลสเบียน” (Gay & Lesbian Pride Month) และอีก 9 ปีต่อมา ประธานาธิบดีบารัก โอบามา ได้ประกาศให้เดือนมิถุนายนเป็น “เดือนแห่งความภาคภูมิใจของชาวหลากหลายทางเพศ” (Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Pride Month) อันแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ

มิถุนายนของทุกปี จึงกลายเป็นเดือนสำคัญแห่งการเฉลิมฉลองสิทธิความเท่าเทียมทางเพศในเมืองใหญ่ ๆ ของหลายประเทศทั่วโลก

สำหรับประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองสิทธิของผู้มีความหลากหลายทางเพศมาต่อเนื่องโดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยว ปัจจุบัน กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในไทยมักจัดกิจกรรมในเดือน (อ่านต่อหน้า ๒)

สารบัญ

“Pride Month” เดือนแห่งความภาคภูมิใจของ LGBTQI ทั่วโลก และสิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศในไทย **หน้า ๑**

มุมมอง
คนไร้รากเหง้ากับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
กสม. ขอเชิญชวนนิสิตนักศึกษา ร่วมการ
แข่งขันโต้วาทีสิทธิมนุษยชนภาษาอังกฤษ
ระดับอุดมศึกษา

หน้า ๒
หน้า ๔
หน้า ๖

กิจกรรม
สมาพันธ์สหภาพแรงงานสากลเผยผลสำรวจ
ประเทศยอดแย่ของคนทำงานประจำปี ๒๕๖๒

หน้า ๗
หน้า ๘

มุมมอง

เดือนมิถุนายนของทุกปี ถือเป็นเดือนสำคัญของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศทั่วโลก ที่เรียกกันว่า “Pride Month” หรือ “เดือนแห่งความภาคภูมิใจของชาวหลากหลายทางเพศ” ซึ่งมีจุดกำเนิดย้อนไปเมื่อ ๕๐ ปี กลางกรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา มุมมองสิทธิ์ฉบับนี้จึงขอนำเสนอที่มาและความสำคัญของ “Pride Month” จากสังคมโลกสู่ประเด็นสถานการณ์สิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศในประเทศไทย

ต่อด้วยบทความเรื่อง “คนไร้รากเหง้ากับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” ว่าด้วยสิทธิในการขอมีสัญชาติไทยของคนไร้รากเหง้า และข่าวสารความเคลื่อนไหวจากภาคประชาสังคมกรณี สมาพันธ์สหภาพแรงงานสากล (International Trade Union Confederation – ITUC) เปิดเผยแพร่รายงาน “ITUC Global Rights Index 2019 – The World’s Worst Countries for Workers” (ประเทศยอดเยี่ยมของคนทำงาน) ว่าด้วยการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิแรงงานในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม ๑๔๕ ประเทศ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กุมภาพันธ์ เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ในวันเสาร์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันที่มีการจัดกิจกรรมพาเหรด "Chiangmai Pride" ในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ถูกต่อต้านจากคนในพื้นที่บางส่วนที่มองว่ากิจกรรมของกลุ่ม LGBTQI ไม่เหมาะสม จนงานต้องยุติลง นอกจากนี้ที่ผ่านมายังมีการจัดงาน “IDAHOT” (International

Day Against Homophobia, Transphobia and Biphobia) หรือ “วันสากลยุติความเกลียดกลัวคนรักร่วมเพศเดียวกัน คนข้ามเพศ และคนรักสองเพศ” ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๗ พฤษภาคมของทุกปีด้วย

ประเทศไทยกับสิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ

ประเทศไทยมีพัฒนาการการยอมรับเรื่องสิทธิของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างต่อเนื่อง รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๖๐ ระบุว่า

๒

จดหมายข่าวมุมมองสิทธิ์

มุมมองสิทธิ์

ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประธานกรรมการ : นายวิส ตังสมิตร

กรรมการ :

นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์

นางอังคณา นีละไพจิตร

นางเตือนใจ ดีเทศน์

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขาธิการ :

นายไฉลา จรุงจิตร์

รองเลขาธิการ :

นายบุญเกื้อ สมนึก

นางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์

นางสาวอัจฉรา ฉายากุล

“มุมมองสิทธิ์” เป็นจดหมายข่าวของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน การนำข้อความหรือเรื่องราวบางส่วนหรือทั้งหมดไปเผยแพร่โปรดอ้างถึงแหล่งข้อมูล

ขอเชิญชวนผู้สนใจส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ์” ได้ตลอดทั้งปี ทั้งนี้เรื่องที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ ขอสงวนสิทธิ์ในการปรับปรุงข้อความเพื่อความเหมาะสม

บทความ/ข้อความ หรือความคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ในจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ์” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

“สิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ” ที่ได้รับการคุ้มครองในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับหลักการ ๒ ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ หลักการสำคัญที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาหลักด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และหลักการยอกยAKARTA (The Yogyakarta Principle) ว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นความโน้มเอียงทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ ซึ่งเน้นหลักการไม่เลือกปฏิบัติและไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นความรุนแรงหรือการละเมิดสิทธิด้านวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศเป็นสำคัญ ส่วนที่สอง คือ หลักการสำคัญตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยเฉพาะในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ รวมทั้งกฎหมายภายในประเทศฉบับต่าง ๆ อาทิ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘

อย่างไรก็ดี แม้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พยายามสร้างมาตรการและแนวทางในการคุ้มครองสิทธิด้านวิถีทางเพศและ

อัตลักษณ์ทางเพศ เช่น การบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ แต่กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในบางกลุ่มสังคมวัฒนธรรมยังต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและมีอุปสรรคในการเข้าถึงความเป็นธรรม โดยรายงานฉบับดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ที่น่าสนใจใน ๕ มิติ สรุปได้ดังนี้

มิติที่หนึ่ง การกระทำหรือการกำหนดให้เป็นความผิด จากการตรวจสอบข้อบททางกฎหมายยังไม่พบการกระทำหรือการกำหนดในลักษณะดังกล่าว แต่ทว่า พบลักษณะของการตีความที่ส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีคาน้ำยาม “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” ที่มุ่งคุ้มครองชาย หญิง และผู้มีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด แทนที่จะมุ่งคุ้มครองเฉพาะผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้ หมวด ๓ การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ มาตรา ๑๗ วรรคสอง ของกฎหมายฉบับนี้ยังเปิดช่องให้มีการเลือกปฏิบัติได้ด้วยเหตุผลตามหลักการทางศาสนา หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น

มิติที่สอง การกระทำหรือการกำหนดให้เป็นการตีตราหรือเหมารวม พบว่ายังมีสื่อที่ตอกย้ำภาพต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในลักษณะเหมารวม เช่น ภาพตัวแทนของกลุ่มชายรักชายมักจะสื่อในทางกามารมณ์ หรือความหมกหมุ่นเรื่องเพศ โรคเอดส์ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอาชญากรรมต่าง ๆ

มิติที่สาม การยอมรับทางกฎหมายที่มีการแสดงวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ พบว่า มีกฎหมายที่มีการแสดงวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศอยู่บ้าง เช่น พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมในภาพรวม และยังไม่มีการปรับปรุง แก้ไข กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีผู้ต้องขังชายซึ่งเป็นบุคคลหลากหลายทางเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศและมีสิริร่างกายเป็นหญิง ถูกควบคุมตัวร่วมกับผู้ต้องขังชายภายในเรือนจำ ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย

มิติที่สี่ การยอมรับหรือการอยู่ร่วมกับวิถีวัฒนธรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่แสดงวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศสามารถดำเนินวิถีชีวิตและประกอบอาชีพหรือได้รับการจ้างงานในอาชีพที่แตกต่างหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อบันเทิงซึ่งผู้มีความหลากหลายทางเพศได้รับการยอมรับในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าว พิธีกร ผู้ดำเนินรายการ นักแสดง หรือนักร้อง อย่างไรก็ตาม ยังมีการเลือกปฏิบัติในเชิงระบบในด้านอื่น ๆ ทั้งการเข้าถึงโอกาสในการศึกษา การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ การสมัครงาน การเข้ารับราชการหรือการประกอบอาชีพ บางประเภท ตลอดจนการแต่งกายตามวิถีทางเพศในการรับปริญญา

มิติที่ห้า ความรู้ ความเข้าใจ ต่อวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ พบว่า ประชาชนบางส่วนยังคงมีทัศนคติซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศ ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่มีการตีป้ายประกาศหน้าห้องสุขาว่า “เพศที่สามไม่ใช่

ห้องน้ำผู้หญิง” ด้วยเหตุผลที่เกรงว่าจะมีผู้เจตนาไม่สุจริตแอบอ้างเป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศเข้ามาใช้บริการห้องน้ำผู้หญิงเป็นเหตุให้มีการจัดทำสุขาเฉพาะสำหรับผู้มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่าหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ยังมีเนื้อหาที่มีอคติทางเพศ เช่น การระบุว่าประชากรมีเพียงสองเพศคือ ชายและหญิง หรือการกำหนดให้การแสดงออกที่ไม่ตรงกับเพศกำเนิดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

๕๐ ปีที่ผ่านมา นับแต่เกิดเหตุจลาจล Stonewall Inn กลางกรุงนิวยอร์ก แม้ผู้มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบันจะได้รับการยอมรับจากสังคมขึ้นมากและสามารถแสดงออกซึ่งวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ของตนได้อย่างเปิดเผยในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย แต่กลุ่มคนเหล่านี้ก็ยังคงต้องเผชิญกับอคติของสังคมที่ลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ ตีตรา และตอกย้ำบทบาทของพวกเขาคือสิ่งที่สังคมคาดหวัง เช่น บทบาทการเป็นตัวตลก รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศในไทยยังคงถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ ทำให้ไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมและมีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ

ธงสีรุ้งสดใสที่ประดับประดา ขบวนพาเหรดของชาว LGBTQI ในเดือนมิถุนายนนั้น แผงไว้ซึ่งเรื่องราวแห่งการต่อสู้ในอดีตและอนาคตแห่งความหวัง เช่นนี้แล้ว “Pride Month” หรือ “เดือนแห่งความภาคภูมิใจของชาวหลากหลายทางเพศ” จึงสมควรเป็นเพียงช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองเท่านั้น แต่ควรเป็นช่วงเวลาที่ตั้งใจร่วมกันตระหนักถึงสิทธิความเท่าเทียมทางเพศของเพื่อนร่วมโลกที่จะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสมเสมอหน้ากัน แม้จะต่างกันด้วยวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศ

อ้างอิง

- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (๒๕๖๑). รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๖๐. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- เดอะสแตนดาร์ด. (๒๕๖๒). Pride Month คืออะไร ทำความเข้าใจกันง่าย ๆ . สืบค้นจาก <https://thestandard.co/pride-month/>
- บีบีซีไทย. (๒๕๖๒). LGBT : มองมุมต่าง “เดือนแห่งความหลากหลายทางเพศ” . สืบค้นจาก www.bbc.com/thai/48715711
- HRC. (2014). The History of LGBT Pride, from 1970 to Now. Retrieve from www.hrc.org/blog/the-history-of-lgbt-pride-from-1970-to-now

คนไร้รากเหง้า กับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

มานะ งามเนตร์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อสารองค์กร

อดีตกรรมการติดตามการให้สถานะเด็กไร้รากเหง้า สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ที่ว่า “สิทธิมนุษยชน (Human Rights)” มีพื้นฐานมาจากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (The Universal Declaration of Human Rights – UDHR) ที่ผู้แทนของประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ (United Nations – UN) ให้การรับรองเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR) เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๐ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC) เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๕ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD) โดยร่วมลงนามในการประชุมสหประชาชาติเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ และให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งทุกฉบับที่กล่าวมาแล้วนี้ บัญญัติไว้ในการทำงานที่สรุปได้ว่า “**มนุษย์ทุก ๆ คนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นบุคคลในกฎหมายไม่ว่า ณ ที่ใด เด็กทุกคนต้องได้รับการจดทะเบียนทันทีภายหลังการเกิด และต้องมีชื่อ มีสิทธิในการถือสัญชาติ ไม่ว่าบุคคลในสภาพปกติ หรือพิการ เด็กจะต้องไม่ถูกทิ้ง และต้องมีชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**”

แม้ว่าจะมีหลักการตามที่กล่าวแล้ว และรัฐภาคีได้นำมา อนุวัติเป็นกฎหมายภายในประเทศ โดยใช้แนวทางของพันธกรณี ระหว่างประเทศดีเพียงใด ก็ยังมีการปฏิบัติที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งที่ตั้งใจ และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ด้วยเหตุ ปัจจัยนานาประการ หากเกิดกับบุคคลที่มีอายุ มีความสามารถ เลี้ยงชีพได้ ก็คงไม่เท่าไร แต่ถ้าวัยเด็กที่เพิ่งคลอด เด็กทารก หรือเด็กที่ไร้เดียงสา อายุไม่เกิน ๗ ปีบริบูรณ์ ซึ่งอาจจะไม่ปรากฏ ผู้ให้กำเนิด หรือมารดา บิดามีเหตุต้องเสียชีวิต และไม่มีความคิดที่จะสืบสายหาใครได้เลย ซึ่งมีทั้งเด็กปกติ และเด็กพิการ หรือต่อมาเป็น เด็กเร่ร่อน โดยที่เจ้าตัวไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง จำอะไรไม่ได้

หรือไม่มีใครเลี้ยงดู บุคคลที่กล่าวมาแล้วนี้ บางรายที่โชคดีมีการ แจ้งการเกิด มีชื่อในระบบฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร มีเลข ประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก หรือมีสูติบัตร แต่จากประสบการณ์ การทำงานพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่มีการแจ้งการเกิด หรือมีการแจ้ง การเกิดแต่ถูกกำหนดว่า “**ไม่ได้สัญชาติไทย**” ใครที่มีเอกสารแสดง การเกิดในราชอาณาจักรไทย ก็พ้นสภาพความเป็นคนไร้รัฐ แต่อยู่ ในสภาพคนไร้สัญชาติ ที่บางรายอาจจะเป็น “**คนไร้รากเหง้า**” ที่เป็นคนไร้สัญชาติ และไม่สามารถหาหรือรวบรวมพยานหลักฐาน ได้ว่า มารดา บิดา ของตนเป็นใคร มีพยานยืนยันสถานที่เกิดที่ใด หรือแม่แต่วัน เดือน ปี เวลาเกิด ก็ไม่ทราบ บุคคลในลักษณะนี้ จึงเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะต่าง ๆ ขาด โอกาส และสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรจะได้รับอย่างเสมอภาคกับเพื่อน ร่วมสังคม เพียงเพราะตนเป็นบุคคลไร้รากเหง้า แล้วไร้สัญชาติ และอาจจะไร้รัฐ ทำให้ไร้ที่พึ่งไปด้วย บางรายมีโอกาสได้เข้าอยู่ ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ หรือเอกชน หรือมีครอบครัวอุปการะ บางรายอยู่ในร่มเงาของศาสนา ก็จะมีโอกาสได้รับการศึกษา หรือ มีความเป็นอยู่ที่ดี อย่างไรก็ตาม สถานสงเคราะห์ หรือผู้มีจิตเมตตา ก็ไม่ได้มีจำนวนมากพอแก่การให้ความช่วยเหลือ บุคคล “ไร้” สถานะดังกล่าวข้างต้น จึงตกที่นั่งลำบาก

จากข้อจำกัดทั้งหมด จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมาย ออกมาช่วยเหลือ เป็นเหตุให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) พิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่..) พ.ศ. ... เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อมา “**พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒**” ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๔๙ ก เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๒ (สืบค้นได้ที่ <https://bit.ly/2lyCKqE>) โดยบัญญัติมาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙/๒ และมาตรา ๑๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความที่บัญญัติใหม่แทน สรุปใจความสำคัญ ได้ว่า

๖ บุคคลที่ไม่ทราบว่ามีใครอยู่ที่ไหน หรือบิดา มารดา เสียชีวิตแล้วด้วยแล้ว ไม่มีญาติที่จะสืบหาเชื้อสายของตนได้ อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่องมานานกว่า ๑๐ ปี มีบุคคล ยืนยัน หรือหน่วยงานของรัฐที่ให้การสงเคราะห์ หรือเป็นบุคคลวิกลจริตที่มีแพทย์แผนปัจจุบันออกใบรับรอง มีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กำหนด ให้ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยได้ และเมื่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยพิจารณา เห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสถานะถูกต้องตามเงื่อนไขและมีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าว ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยประกาศให้ผู้นั้น มีสัญชาติไทย ๑๑

หลังจากกฎหมายฉบับนี้ มีผลใช้บังคับ กระบวนการออกกฎหมายลำดับรอง โดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการตามเป็นลำดับ เช่น เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง คุณสมบัติอื่นของผู้ที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย ตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒) และต่อมาอธิบดีกรมการปกครองในฐานะผู้อำนวยการทะเบียนกลางได้ออกประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอมีสัญชาติไทย และการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีการออกหนังสือเวียนแจ้งไปยังนายทะเบียน จังหวัดทุกจังหวัด และนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งไปยังนายทะเบียนอำเภอ และนายทะเบียนท้องถิ่นตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙/ว ๒๓๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ (สืบค้นได้ที่ <https://bit.ly/2JX2PzW>)

เมื่อพิจารณาถึงผลที่ “คนไร้รากเหง้า” จะได้รับสิทธิในการขอมีสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่แก้ไขใหม่ฉบับที่ ๓ โดยไม่ต้องใช้หลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ เริ่มต้นที่คุณสมบัติของคนไร้รากเหง้าที่ต้องมีพยานหลักฐานยืนยันว่า ไม่ปรากฏผู้ให้กำเนิด หรือมารดา บิดามีเหตุต้องเสียชีวิต และไม่มีญาติที่จะสืบหาใครได้เลย มีถิ่นที่อยู่ ในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่อง ๑๐ ปีขึ้นไป มีความประพฤติดี โดยต้องมีชื่อ และรายการบุคคลในฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร มีหนังสือรับรองความเป็น “คนไร้รากเหง้า” ที่ออกโดยนายอำเภอ

หรือผู้อำนวยการเขต หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะเป็นสถานสงเคราะห์ หากเป็นบุคคลวิกลจริตให้ใช้ใบรับรองแพทย์แทน สำหรับเด็ก และบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครอง หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลตามคำสั่งศาลเป็นผู้ยื่นคำร้องแทน ซึ่งจะสามารถใช้พยานหลักฐานเท่าที่มีประกอบในการยื่นคำร้อง โดยไม่ต้องไปสืบเสาะหา เนื่องจากไม่มีแหล่งสืบค้นหรือบุคคลใด ๆ จะมาเป็นพยานยืนยันได้

กระบวนการที่กำหนดไว้ เริ่มที่สำนักทะเบียน ณ แห่งที่มีภูมิลำเนาทางทะเบียน เมื่อบุคลากรทางทะเบียนรับคำร้องพร้อมพยานหลักฐานดังที่กล่าวแล้ว มีเวลาพิจารณาไม่เกิน ๔๕ วัน ให้ส่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการเขตในฐานะนายทะเบียน พิจารณาส่งให้นายทะเบียนจังหวัด/นายทะเบียนกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดเวลาในขั้นนี้ไว้ ๑๕ วัน ที่ส่งไปยังสำนักทะเบียนกลาง โดยในส่วนการพิจารณาของสำนักทะเบียนกลาง ที่กรมการปกครอง และผู้ใช้อำนาจตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กำหนด ไม่ได้ระบุระยะเวลาที่ชัดเจน ซึ่งคาดว่า หลังจากยื่นคำร้องแล้วน่าจะใช้ระยะเวลาทั้งสิ้นไม่น่าจะเกิน ๖ เดือน เนื่องจากต้องอยู่ในกระบวนการตามมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติไว้สรุปได้ว่า “หากมีพยานหลักฐานที่ครบถ้วนแล้ว ผู้มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครอง มีเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน หากไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปต้องรับผิดชอบ”

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แก้ไขฉบับที่ ๓ นี้ จะยังประโยชน์ให้กับคนไร้รากเหง้าจำนวนหลายแสนคน เช่น เด็ก หรืออดีตเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ บุคคลวิกลจริต คนพิการที่เข้าซ้อนด้วยวิกลจริต คนไร้ที่พึ่ง บุคคลที่ป่วยอยู่ในสถานพยาบาลที่ไม่สามารถระงับตัวตนของตนเองได้ ฯลฯ จะได้รับการกำหนดสถานะบุคคล ที่มีเป้าหมายปลายทาง คือ มีเอกสารแสดงตน มีชื่อ และรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน/ทะเบียนประวัติ และ “มี/ได้สัญชาติไทย” ในที่สุด

กฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมาย จะต้องได้รับความร่วมมือ เอาใจใส่จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อคืนสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ให้กับ “คนไร้รากเหง้า” และบุคคลด้อยโอกาสที่มีสถานะเดียวกัน อันจะได้ช่วยสานต่อการรณรงค์ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) ในการขจัดความเป็นคนไร้รัฐให้หมดไป ใน พ.ศ. ๒๕๖๗ (Global Action Plan to End Statelessness by 2024) เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ได้รับโอกาสความเสมอภาคเช่นเดียวกับเพื่อนร่วมสังคม นี่คือ อีกหนึ่งปัจจัยที่จะทำให้มนุษย์มีความสุขอย่างยั่งยืน.

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมกับกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม
และผู้แทนไทยในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ขอเชิญชวนนิสิต นักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขัน
โต้วาทีสิทธิมนุษยชนภาษาอังกฤษ
ระดับอุดมศึกษา

ชิงรางวัลและเป็นตัวแทนประเทศไทย
เข้าร่วมการแข่งขันโต้วาทีสิทธิมนุษยชน **ระดับเยาวชน**
ในประชาคมอาเซียน ประจำปี ๒๕๖๒

รางวัลการแข่งขัน รวมทั้งสิ้น ๑๐ รางวัล ดังนี้

- รางวัลชนะเลิศ จำนวน ๓ รางวัล

รางวัลละ ๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมใส่และใบประกาศเกียรติคุณ

- รางวัลชมเชย จำนวน ๒ รางวัล

รางวัลละ ๗,๐๐๐ บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ

- รางวัลผู้ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ จำนวน ๕ รางวัล

รางวัลละ ๕,๐๐๐ บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

ดูรายละเอียดและดาวน์โหลดใบสมัครได้ที่ :

- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เว็บไซต์ www.nhrc.or.th
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ เว็บไซต์ www.mfa.go.th/asean
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม เว็บไซต์ www.rlpd.go.th

สำนักงาน กสม. จัดพิธีถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นายโสพล จริงจิตร เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นายบุญเกื้อ สมนึก นางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์ และนางสาวอัจฉรา ฉายากุล รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมพิธีถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๒ ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กสม. เตือนใจ ลงพื้นที่เก็บข้อมูล-ให้คำแนะนำการแก้ปัญหาสัญชาติในพื้นที่จังหวัดระนอง

วันที่ ๔ - ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ นางเตือนใจ ดีเทศน์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมกิจกรรมสำรวจข้อมูลและให้คำแนะนำแก่ชาวบ้านไทยพลัดถิ่นในโครงการแก้ไขปัญหาคนไทยพลัดถิ่น อันเป็นโครงการตามความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับ กรมการปกครอง จังหวัดระนอง มูลนิธิชุมชนไท มหาวิทยาลัยรังสิต เครือข่ายคนไทยพลัดถิ่นและองค์กรภาคี ณ ศาลาประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง ในการนี้ ได้เดินทางไปยังชุมชนมอแกนเกาะเหลา เพื่อรับฟังสภาพปัญหาด้านสัญชาติและปัญหาข้อพิพาทเรื่องที่ดินและที่อยู่อาศัยระหว่างชุมชนและเอกชนในจังหวัดระนองด้วย

กสม. ประกายรัตน์ เป็นวิทยากรบรรยายเรื่องธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นวิทยากรบรรยาย เรื่อง “ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนและหลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ” ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน : การตรวจสอบและการป้องกันการทุจริต คอร์รัปชัน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” ร่วมจัดโดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สำนักงาน กสม.) และสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) ระหว่างวันที่ ๖ - ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักความเชื่อมโยงของสิทธิมนุษยชนกับการทุจริตคอร์รัปชันในภาคธุรกิจและการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน (Human Rights Due Diligence) ให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน กสม. ณ โรงแรม เดอะ เบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ

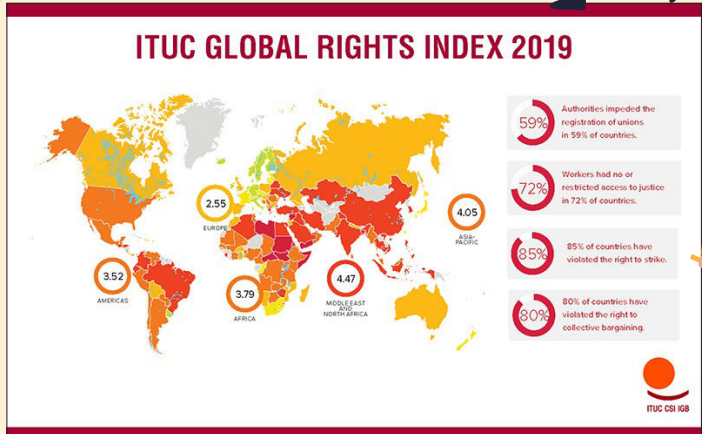
กสม. ร่วมมูลนิธิเมาไม่ขับ หารือแนวทางคุ้มครองความปลอดภัยของเด็กในการโดยสารรถจักรยานยนต์

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะทำงานด้านสิทธิผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก การศึกษา และการสาธารณสุข กล่าวเปิดเวที สาธารณะเรื่อง “ความปลอดภัยในการโดยสารรถจักรยานยนต์: สิทธิลูกหลานไทยที่ต้องคุ้มครอง” ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ จัดโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับ มูลนิธิเมาไม่ขับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมถึงปัญหาและอันตรายที่เกิดแก่เด็กและเยาวชนที่โดยสารรถจักรยานยนต์ ตลอดจนงานแนวทางในการรณรงค์ให้เด็กสวมหมวกกันน็อก อันจะนำไปสู่การร่วมกันขับเคลื่อนแนวทางการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ณ ห้องประชุม ๗๐๙ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สมาพันธ์สหภาพแรงงานสากล

เผยแพร่ผลสำรวจประเทศยอดแย่ ของคนทำงานประจำปี ๒๕๖๒

มิถุนายน ๒๕๖๒ สมาพันธ์สหภาพแรงงานสากล (International Trade Union Confederation หรือ ITUC) เปิดเผยรายงาน “ITUC Global Rights Index 2019 – The World’s Worst Countries for Workers” (ประเทศยอดแย่ของคนทำงาน) โดยระบุว่า จากการประเมินประเทศทั้งหมด ๑๔๕ ประเทศ พบว่าร้อยละ ๘๕ ของประเทศทั้งหมด ยังมีการละเมิดสิทธิการหยุดงานของคนทำงาน ร้อยละ ๘๐ มีการปฏิเสธการเจรจาต่อรองกับคนทำงาน ร้อยละ ๕๙ เจ้าหน้าที่รัฐขัดขวาง-เป็นอุปสรรคต่อการจดทะเบียนสหภาพแรงงาน และร้อยละ ๗๒ พบว่า คนทำงานยังเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างจำกัด

นอกจากนี้ รายงานยังระบุประเด็นที่น่าสนใจอื่น ๆ เช่น ในปี ๒๕๖๒ มีประเทศที่ตัดเรื่องการเข้าร่วมและรวมตัวเป็นสหภาพแรงงานออกจากสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑๐๗ ประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีอยู่ ๙๒ ประเทศ มี ๕๔ ประเทศ จำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุม และมี ๕๒ ประเทศที่คนทำงานถูกกระทำรุนแรง โดยรายงานฉบับนี้ ยังได้จัดอันดับ ๑๐ ประเทศที่เลวร้ายที่สุดสำหรับคนทำงาน ได้แก่ แอลจีเรีย บังกลาเทศ บราซิล โคลัมเบีย กัวเตมาลา คาซัคสถาน ฟิลิปปินส์ ซาอุดีอาระเบีย ตุรกี และซิมบับเว ซึ่งหลายประเทศ

ในจำนวนนี้มีการสังหารสมาชิกสหภาพแรงงาน

นอกจากนี้ ITUC Global Rights Index 2019 ยังได้จัดทำดัชนีจัดระดับความรุนแรงของการละเมิดสิทธิแรงงานจากมากไปหาน้อยอีก ๖ ระดับ (ตั้งแต่ ๕+, ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑) ได้แก่ ๕+ ไม่มีการรับประกันสิทธิแรงงานเนื่องจากความอ่อนแอของระบบนิติธรรมในประเทศ ๕ ไม่มีการรับประกันสิทธิแรงงาน ๔ การละเมิดสิทธิอย่างเป็นระบบ ๓ การละเมิดสิทธิอย่างสม่ำเสมอ ๒ การละเมิดสิทธิซ้ำแล้วซ้ำอีก และ ๑ การละเมิดสิทธิเป็นระยะ ๆ สำหรับประเทศไทย ในปี ๒๕๖๒ นี้ ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มความรุนแรงระดับ ๕ คือ กลุ่มประเทศที่ไม่มีการรับประกันสิทธิแรงงาน ซึ่งเป็นระดับที่รุนแรงขึ้นกว่าช่วง ๔ ปีก่อนหน้านี้ที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศความรุนแรงระดับที่ ๔ คือ กลุ่มประเทศที่มีการละเมิดสิทธิแรงงานอย่างเป็นระบบ

ที่มา : ประชาไท, International Trade Union Confederation.

กรุณาส่ง

รัฐสิทธิ รักสิทธิ ไม่ละเมิดสิทธิ

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตเลขที่ ๙/๒๕๕๒
ปนผ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น ๖-๗ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ [อ่านมุมมองสิทธิฉบับออนไลน์](http://www.nhrc.go.th)

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะและขอรับมุมมองสิทธิ ฟรี! ติดต่อ :

สำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๓๒, ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๒๐ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๓๕

ขอความกรุณาตอบแบบประเมินออนไลน์